

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș**

B-dul. Republicii, nr. 118 Pitești, Arges
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail :
Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 54/2011
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SRL
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr.
X/24.01.2011

Prin adresa fn. inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/24.01.2011, SC X SRL a formulat contestatie impotriva deciziei de impunere nr. X/21.12.2010 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. X/21.12.2010, pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata,
- X lei accesorii aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205 si art. 209 (1) lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

I. Prin contestatia formulata petenta apreciaza constatarile si masurile dispuse de organul de inspectie fiscala ca fiind nemotivate in fapt si in drept, intrucat nu a fost determinata corect starea de fapt, relevanta din punct de vedere fiscal in vederea adoptarii solutiei fiscale.

In contestatie se invoca nulitatea actului administrativ fiscal avand in vedere ca „ ... in cuprinsul deciziei de impunere nr. nu sunt indicate motivele de fapt si de drept si nici mentiuni privind audierea contribuabilului, elemente pe care legiuitorul le-a statuat ca fiind obligatorii, potrivit art. 43 alin (2) din O.G. nr. 92/2003.”

Totodata, contestatoarea sustine ca si in ceea ce priveste fondul cauzei decizia de impunere contestata este nelegala si netemeinica pentru urmatoarele considerente:

Art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii, invocat de organele de inspectie fiscala „ ... *nu explica in nici un fel care este incidenta acestui text de lege cu neadmiterea la rambursare a taxei pe valoarea adaugata sau si mai mult, cu stabilirea unor noi sume de plata, cu acelasi titlu, TVA si a accesoriilor aferente.*”, deoarece singurele conditii ce trebuie indeplinite pentru deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata sunt cele prevazute de art. 145 din Codul fiscal.

Societatea arata ca prin documentele reconstituite si puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala a facut dovada efectuarii operatiunilor si justifica realitatea achizitiilor si livrarilor de bunuri.

In contestatie se mai sustine ca facturile in baza carora petenta si-a exercitat dreptul de deducere cuprind toate datele prevazute de Codul fiscal, fapt pentru care aceasta considera ca in mod nelegal organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata „ ... *bazandu-se pe o eroare, ce a fost imediat remediata, in conditiile in care, nu au putut preciza faptul ca documentelor justificative, facturile fiscale, le-ar lipsi vreuna dintre informatiile prevazute al art. 155 alin (5) din Codul fiscal.*”

Petenta precizeaza ca si in ceea ce priveste calculul majorarilor de intarziere, decizia de impunere este nelegala intrucat „...*acestea se stabilesc ca o forma de sanctionare pentru neplata in termen a unor obligatii principale, ori, ... nefiind de plata taxa pe valoarea adaugata, nu se pot calcula nici accesorii.*”

Avand in vedere dispozitiile art. 213 (4) din Codul de procedura fiscala, contestatoarea a depus in sustinerea contestatiei inscrisuri pe care le-a considerat utile in vederea stabilirii realitatii si concludente pentru pronuntarea unei solutii corecte.

II. Prin raportul de inspectie fiscala nr. X/21.12.2010 in baza caruia a fost intocmita decizia de impunere nr. X/21.12.2010 organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

SC X SRL a solicitat spre rambursat taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei fapt pentru care s-a procedat la verificarea taxei pentru perioada 20.06.2007 – 20.09.2010.

Conform declaratiei administratorului societatii documentele de evidenta primara au fost distruse in urma unui incendiu iar prin dispozitia de masuri nr. X/03.11.2010 s-a dispus refacerea evidentei contabile pentru perioada 20.06.2007 – 30.09.2010.

Masurile date prin dispozitia de masuri au fost duse la indeplinire partial, in sensul ca doar o parte din facturile de aprovizionare au fost recuperate de la diversi furnizori.

Pentru perioada 20.06.2007 – 31.12.2009 contribuabilul a prezentat organelor de inspectie fiscala doar documente de evidenta sintetica (balante de verificare, jurnale de vanzare si de cumparare, deconturi de

taxa pe valoarea adaugata) fara a pune la dispozitia acestora documentele de evidenta primara care au stat la baza intocmirii acestora.

Pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010 s-a constatat ca documentele de evidenta primara puse la dispozitie (facturi de aprovizionare, bonuri fiscale) nu corespund cu sumele inscrise in jurnalele de vanzare si cumparare si deconturile de taxa pe valoarea adaugata.

Organele de inspectie fiscala au efectuat inspectia fiscala partiala pentru perioada 20.06.2007 – 31.12.2009 in baza documentelor reconstituite de agentul economic in urma distrugerii (facturi de cumparare in copie conform cu originalul) si bonurile fiscale emise pentru vanzarile de material lemnos, iar pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010 in baza documentelor existente si a sumelor declarate in deconturile de TVA si declaratiile informative 394 privind achizitiile si livrarile la intern.

Drept urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu are drept de rambursare pentru suma de X si datoreaza o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei.

Pentru neplata la termen a debitului suplimentar in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere si dobanzi in suma de X lei.

Neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata solicitata spre rambursare in suma de X lei precum si stabilirea diferentei suplimentare de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei s-a datorat faptului ca societatea nu a prezentat toate documentele de evidenta primara reconstituite ca urmare a distrugerii acestora.

III. Cu adresa nr. X/01.02.2011 Activitatea de inspectie fiscala Arges a inaintat referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei prin care se propune respingerea acesteia ca neintemeiata.

IV. Avand in vedere sustinerile petentului, constatarile organelor fiscale, documentele existente la dosar, precum si actele normative aplicabile in speta, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges, prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca societatea are drept de deducere pentru suma de mai sus în condițiile în care contribuabilul nu a prezentat documente justificative.

În fapt, in raportul de inspectie fiscală nr. X/21.12.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X/21.12.2010, organele de inspectie fiscală au precizat ca inspectia fiscala partiala s-a efectuat pentru perioada 20.06.2007 – 31.12.2009 in baza documentelor reconstituite de agentul economic in urma distrugerii (facturi de cumparare in copie conform cu originalul) si bonurile fiscale emise pentru vanzarile de material lemnos, iar

pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010 in baza documentelor existente si a sumelor declarate in deconturile de TVA si declaratiile informative 394 privind achizitiile si livrarile la intern.

Pentru perioada verificata SC X SRL a prezentat numai documente de evidenta sintetica (balante de verificare, jurnale de vanzare si de cumparare, deconturi de taxa pe valoarea adaugata) fara documentele de evidenta primara care au stat la baza intocmirii acestora (facturi fiscale).

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu are drept de rambursare pentru suma de X si datoreaza o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei, iar pentru neplata la termen a debitului suplimentar in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere si dobanzi in suma de X lei.

Neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata solicitata spre rambursare in suma de X lei precum si stabilirea diferentei suplimentare de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei s-a datorat faptului ca societatea nu a prezentat toate documentele de evidenta primara reconstituite ca urmare a distrugerii acestora.

În drept sunt aplicabile dispozitiile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

” Art. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(...)

Art. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

(...)”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 din Codul fiscal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca SC X SRL nu a prezentat organelor de inspectie fiscala facturile fiscale pentru care si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata evidentiata in contabilitate motivand distrugerea acestora intr-un incendiu.

Conform dispozitiilor pct. 46 (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit carora:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială.”

Desi organele de inspectie fiscala au emis dispozitie de masuri in vederea reconstituirii documentelor distruse, contribuabilul nu a prezentat duplicatul facturilor emise de furnizori sau prestatori, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau fotocopii ale facturilor inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorilor sau prestatorilor și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială.

Fata de cele de mai sus, se retine ca SC X SRL nu a justificat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata inscrisa in deconturile de taxa pe valoarea adaugata depuse in perioada iunie 2007 – septembrie 2010 cu facturi fiscale in original, duplicat sau fotocopii intocmite conform dispozitiilor legale de mai sus.

Mai mult, din documentele dosarului se retine ca taxa pe valoarea adaugata deductibila inscrisa in deconturile de taxa pe valoarea adaugata intocmite si depuse in perioada iunie 2007 – septembrie 2010 este diferita de taxa pe valoarea adaugata inscrisa in jurnalele de cumparari de taxa pe valoarea adaugata prezentate de societate atat organelor de inspectie fiscala cat si cele depuse in sustinerea contestatiei.

Astfel, se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata numai pentru sumele inscrise in documente legal intocmite si care le-au fost

prezentate de catre contribuabil cu ocazia inspectiei fiscale (facturi fiscale reconstituite).

Totodata, se retine ca pentru diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei pentru care SC X SRL nu a justificat cu facturi fiscale dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in deconturile de taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deducere pentru suma de X lei si la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata suplimentare de plata in suma de X lei.

Ca urmare contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat cerere.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând majorari de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei si stabilite prin decizia de impunere nr. X/21.12.2010, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare este sa se pronunte daca acestea sunt datorate in conditiile in care debitul pentru care au fost calculate este datorat.

In fapt organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de X lei iar pentru neachitarea in termen a acesteia au fost calculate accesorii in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizeaza ca:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(...)

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. “

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL o diferenta de taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru

care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de X lei aferente diferentei de debit, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al majorarilor de intarziere in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 46 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL impotriva deciziei de impunere nr. X/21.12.2010 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. X/21.12.2010, pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata,
- X lei accesorii aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul X in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv